

lægning af de kystnære områder, altså sommerhusområderne. Der bliver nu en mulighed for, at nogle arealer, ja, i lovforslaget står der mindre arealer, nu kan lægges ind under byzonerne.

Der var noget, som jeg sagde heroppe fra talerstolen den gang: Det vil give et kæmpeproblem i de mange kommuner, der nu har det problem, at sommerhusområderne ligger lige op ad byen. Så vi kan selvfølgelig også støtte, at ministeren får mulighed for at give en dispensation, så det problem, som kommunerne står over for, kan løses.

Vi ser positivt på de her tre ting.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg siger tak for de mange positive meldinger fra ordførerne.

Fru Blach Hansen nævnte, at en række partier, som hun repræsenterede, støtter lovforslaget, og der var én ting, som fru Blach Hansen med rette, synes jeg, betonedede, og det var, at mange af de her planprocesser først for alvor får kvalitet, hvis der bliver et folkeligt engagement. Vi må lave vores kommuneplaner i lyset af de erfaringer, vi har, og på en sådan måde, at det indbyder til offentlig deltagelse og debat, og det samme gælder jo selvfølgelig »Agenda 21«-forslaget.

Fru Thrane, som var meget sur over – eller ikke sur, for det må man ikke sige, hvis man vil være gode venner med folk, men meget utilfreds med det forslag, vi i sin tid behandlede, glædede sig nu over, at jeg var blevet klogere, og den glæde tager jeg gerne imod.

Til gengæld glæder jeg mig over, at Venstre er blevet mere fremkommelig, og jeg håber ikke, at fru Thrane bliver ked af det. Vi er enige, som jeg forstår det, både om hovedsigtet omkring kommuneplanerne og omkring »Agenda 21«. Jeg forstår også, at fru Thrane forstår ideen i sommerhusforslaget, men det har vi selvfølgelig mulighed for at komme nærmere ind på.

Fru Thrane var i sin tale inde på de sanktioner, der var i det tidligere forslag, når det drejer sig om manglende opfyldelse af kommuneplanpligten, og sagde, at nu havde jeg skruet bissen af.

Jamen det kan godt være, at jeg har skruet den af, men fru Thrane skal være opmærksom på, at den ligger nede i skuffen, og det vil sige, at hvis det her system ikke kommer til at fungere – og Kommunernes Landsforening sværger, at det her kommer til at fungere – og hvis

vi har denne utilfredsstillende opfyldelse fra kommunernes side af de pligter, der står i loven, så er vi selvfølgelig her i Folketinget nødt til at vende tilbage med sanktioner, men vi har altså ikke sat nogen ind her i selve forslaget.

Fru Henriette Kjær, som jeg også var glad for at høre give tilslutning, havde to, så vidt jeg kunne høre det, kritiske punkter. Det ene var et spørgsmål om, hvorvidt man ikke skulle gå skridtet videre og sige, at en tilsvarende procedure som den, der blev foreslået her på kommuneplanområdet, også skulle gælde på regionplanområdet.

Det må jeg advare imod. En regionplan har helt andre opgaver, også i forhold til den regulering, vi beslutter herinde, og forudsætningen for, at vi kan lave den smiddiggørelse af kommuneplanlægningen er netop, at vi har nogle rammer, der er fastsat i regionplanen. Så det vil jeg fraråde. Men det er klart, at vi jo altid kan diskutere sammenhængen mellem kommuneplanen og regionplanen.

Det andet kritiske punkt, fru Henriette Kjær havde, var spørgsmålet om kommunernes inddragelse, når det drejer sig om overflytning af det, der i forslaget hedder mindre arealer i kystnærhedszonen af sommerhusområder, til byzone. Bliver kommunerne inddraget?

Ja, kommunerne bliver inddraget, fordi vi agerer på foranledning af indstillinger fra amterne, som sker i konsultation med kommunerne. For at nævne et eksempel fra fru Henriette Kjærs eget amt, Århus Amt, et foregangsamt i Danmark, så er man kommet med et forslag, som netop hviler på det, vi ønsker, nemlig overflytning af mindre arealer og en god dialog med eksempelvis Århus Kommune og Ebeltoft Kommune. På den måde får vi altså inddraget kommunerne.

Men det er klart, at der er kommuner, der har ønsker om meget store arealer, og dér må jeg lægge vægt på, at der i vores aftale, som fru Henriette Kjær også er en del af, taler vi om justering og om mindre arealer. Og det er dér, hvor det er helt åbenbart urimeligt, der skal ske justeringer, men ikke en generel overførsel af store områder fra sommerhusområder til byerne.

Så vi kan ikke undgå i hvert fald i forhold til nogle kommuner, tror jeg, at få en diskussion. Det tror jeg ikke vi kan, og det er jo også Folketingets ansvar. Det siger sig selv, at når det landsplandirektiv er et engangshug – det er jo ikke en generel dispensation, vi her laver, det